

A Fővárosi ítéletábra

2.Kf.27.543/2006/7.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéletábra a Queenline Bt. (Nagyatád) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest hivatkozási szám: Vj-111/2002.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Nagyatád és Vidéke ÁFÉSZ (Nagyatád) Ir. és DIMATRADE Kft. (Nagyatád) Iir. beavatkozó beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2005. évi április hó 25. napján kelt 7.K.34.398/2005/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett és 7. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozóknak külön-külön 10.000 (azaz tízezer) - 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az irányadó tényállás szerint Nagyatád városában - az érintett piac forgalmából 90%-os részesedéssel "rendelkező három nagy kereskedelmi vállalkozás: a Nagyatád és Vidéke Áfész (7 különböző nagyságú üzlettel), a DIMATRADE Kft. (a CBA lánchoz tartozó 1 áruházzal) és a Penny Market 1 üzlete mellett további, a felperes üzletét is magába foglaló, 10-12 kisebb üzlet foglalkozik élelmiszer jellegű vegyes kiskereskedelemmel. A felperes 2000. évtől üzemeltette Nagyatádon a Sarki ABC-jét, a második élelmiszer jellegű vegyes kiskereskedelmi egységét Nagyatád belvárosában Belvárosi ABC néven 2001. év végén - 2002. év elején nyitotta meg, amelynek 300 méteres körzetében található az Ir. alperesi beavatkozó 3, (köztük a legnagyobb, a Dália Coop nevű áruház) és a DIMATRADE Kft. CBA áruháza.

Az alperes 2002. augusztus 29-én versenyfelügyeleti eljárást indított, mivel a felperes bejelentése nyomán alaposan feltehető volt, hogy az Ir. és a Iir. alperesi beavatkozó saját

üzleteik védelme érdekében, feltehetően egyeztetett módon próbálták megakadályozni a felperes piacra lépését, mely magatartásukkal megsérthették a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalmát szabályozó 11. §-át. A vizsgálat során a felperes előadta, hogy belvárosi üzlete megnyitásával egyidejűleg az Ir. és IIr. alperesi beavatkozó feltehetően egymással történt egyeztetést követően megkereste a mindkét üzletét addig pékáruval ellátó Cerbona Rt. kaposvári üzemét és közölték, hogy amennyiben továbbra is szállít a felperes részére, felmondják az Rt-vel kötött szállítói szerződésüket. E nyomás hatására a Cerbona Rt. a felperessel fennálló szállítói szerződését mindkét felperesi üzletre nézve felmondta. A felperes szerint az alperesi beavatkozók megkeresték a térség vezető tejtermék gyártóját, a Drávatej Kft-t is, és kísérletet tettek a felperes felé történő szállításai megszüntetésére, ez azonban a Drávatej Kft. ellenállása miatt nem vezetett eredményre.

Az alperes eljárása során meghallgatta a felperes vezetőjét, a Cerbona Rt. nagyatádi sütőüzemének vezetőjét, kaposvári sütőipari egységének kereskedelmi vezetőjét, a felperesi Bt. vezetőjének a férjét, barátnőjét, továbbá adatokat gyűjtött és szerzett be az alperesi beavatkozók gazdasági tevékenységéről.

A vizsgálat eredményeként az alperes a 2003. február 26. napján kelt Vj-111/2002/24. számú határozatában az Ir. és IIr. alperesi beavatkozó és a Cerbona Rt. ellen versenykorlátozó megállapodás, vagy összehangolt magatartás miatt indult versenyfelügyeleti eljárást megszüntette. Indokolása szerint a Tpv. 11. §-a egyaránt tiltja a két vagy többoldalú megállapodással és az összehangolt eljárással megvalósuló versenyellenes magatartásokat. Versenykorlátozás valósul meg akkor, ha a piacon lévő versenytársak egymás között, vagy más piacon tevékenykedő vállalkozással olyan megállapodást kötnek, illetve összehangolt magatartást valósítanak meg, amelynek célja, vagy hatása új versenytárs piacra lépésének a megakadályozása. Összehangolt magatartásról akkor van szó, ha két vagy több vállalkozás egymással tudatosan együttműködik - anélkül, hogy egymással megállapodást kötnének - annak érdekében, vagy azzal a hatással, hogy a verseny kényszerítő nyomásától megszabaduljanak. Az alperes a bizonyítási eljárás eredményeként arra vonatkozó bizonyítékot, hogy akár az Ir., és a IIr. alperesi beavatkozó között, avagy közöttük és a Cerbona Rt. között versenykizárásra alkalmas megállapodás, vagy erre irányuló összehangolt magatartás jött volna létre, nem talált. Nem tartotta valószínűnek, hogy az eljárás további szakaszában tisztázhatók lennének az ellentmondó nyilatkozatok, vagy más érdemi bizonyítékot tudna még feltárni. Figyelemmel volt arra is, hogy ha meg is valósult volna a versenyellenes megállapodás, az nem fejtett ki a versenyre káros hatást, sőt azt állapította meg, hogy az alperesi beavatkozók eleve alkalmatlan eszközt választottak a felperes piacról való kiszorítására, ugyanis sem a péküzem, sem a tejüzem nem bírt olyan piaci súllyal, hogy elzárkózásuk veszélybe sodorta volna az újonnan megnyílt bolt működését.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az eljárás lefolytatásának indoklásaként felhozott megállapítások, tények, érvek önmagukban is ellentmondóak, megalapozatlanok, iratellenesek, a közigazgatási eljárás szakmai szabályainak sem felelnek meg. Az eljárást megszüntető döntés indokolása szubjektív, inkorrekt és törvénytelen. Álláspontja szerint a tényállásból nem helytálló jogkövetkeztetést vont le a hatóság, mert a meghallgatott tanúk vallomásai egyértelműen alátámasztották a megállapodás létrejöttét. A megállapodással az alperesi beavatkozók célja egyértelműen a verseny kizárása volt, amely magatartás alkalmas a Tpv. 11. §-ának (1) bekezdése, és a (2) bekezdés f) pontjának megsértésére. Kifogásolta, hogy annak ellenére, miszerint alperes maga is elismerte az egymásnak ellentmondó bizonyítékok, pl. tanúvallomások létét, szembesítéssel nem próbálta meg feloldani, tisztázni az ellentmondásokat, így a hasonló helyzetbe került Bonbonetti cég képviselőjét, valamint a

Cerbona Rt. üzletkötőjét sem hallgatta meg az alperes. Sérelmezte továbbá, hogy a hatóság nem értékelte a Cerbona Rt-vel megkötött szerződése felmondását, valamint az Ir. alperesi beavatkozó raktárbérleti szerződést felbontó eljárását. Álláspontja az volt, hogy az eljárást megszüntető határozat sérti az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvénynek (a továbbiakban: Áe.) a határozatra vonatkozó előírásait is.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartásával a kereset elutasítását kérte, rámutatva arra, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás nem igazolta a versenyjogi sérelem megvalósulását.

Az alperesi beavatkozók is a kereset elutasítását kérték. A II. r. alperesi beavatkozó hivatkozása szerint a felperes - a rá háruló bizonyítási teher ellenére - nem tudta bizonyítani az általa állított tényeket, ugyanakkor a vélt versenyellenes indíttatású megállapodás - megvalósulása esetén - sem lett volna alkalmas káros hatással lenni a versenyre. A lefolytatott versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett bizonyítékok széles körére és kellő értékelésére utalt, továbbá arra, hogy az alperesi mérlegelés jogszerű volt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatását - Pintér Zsolt, Septe József, György Dávid tanúkenti meghallgatását - követően a keresetet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 334. §-ának (1) bekezdése alapján elutasította 2.K.31.128/2003/15. számú ítéletével, kötelezve a felperest arra, hogy az alperesi beavatkozónak fizessen meg külön-külön 20.000-20.000. forint perköltséget. Indokolása szerint a közigazgatási perekben is irányadó Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján állítását a felperesnek kellett volna bizonyítania, nevezetesen azt, hogy a felülvizsgálni kért határozat jogszerűtlen. Az elsőfokú bíróság felperes bizonyítási indítványának eleget téve meghallgatta azokat a tanúkat, akik a kereset szerint a jogsértés megvalósítását igazolhatták. A meghallgatott tanúk vallomása azonban nem volt alkalmas annak megállapítására, hogy az alperesi beavatkozók között a Tpv. 11. §-ának (1) bekezdése által tilalmazott olyan megállapodásra, vagy összehangolt magatartásra került sor, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását, vagy torzítását célozta, vagy ilyen hatást fejthetett ki, illetve fejtett ki. Egyetértett az elsőfokú bíróság az alperessel abban, hogy a további vizsgálatról elmarasztaláshoz vezető bizonyíték nem volt remélhető. Ha ugyanis bizonyított lenne az alperesi beavatkozók tilalmazott megállapodása, vagy összehangolt magatartása, a verseny megakadályozásának, korlátozásának, torzításának szándéka, ötletve az eszköz megválasztásából kikövetkeztethetően legalább ilyen hatás bekövetkezésének a felismerése is bizonyításra várna. Ennek azonban a perbeli adatok ismeretében nincs reális esélye.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával kereseti kérelme teljesítését kérte. Lényegében fenntartotta és megismételte a keresetében foglaltakat, általa a per során, illetve a közigazgatási eljárás során írásban és szóban előadottakat. Az I. r. és a II. r. alperesi beavatkozó az ítélet perköltséget megállapító része ellen terjesztett elő fellebbezést, az I. r. alperesi beavatkozó 150.000 Ft-ra, míg II. r. alperesi beavatkozó 200.000 Ft-ra kérte azt megemelni, egyebekben az ítélet helybenhagyását kérték. Az alperes a fellebbezésben foglaltakra észrevételt nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemi másodfokú elbírálásra nem tartotta alkalmasnak és ez okból a 2005. április 13. napján kelt 2.Kf.27.187/2004/8. számú végzésével azt hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A Fővárosi Ítéltábla döntésében kiemelte, hogy lényeges eljárásjogi szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor nem vizsgálta a közigazgatási eljárásban ügyfélként részt nem vevő, bejelentő felperes igényérvényesítési jogosultságát, kereshetőségi jogát, annak ellenére, hogy a felperes a keresetlevelében

törvényes érdekelttségét nem jelölte meg. Iránymutatása szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság köteles volt a felperes közvetlen és nyilvánvaló érdekelttségét vizsgálat alá vonni.

A megismételt eljárásban a felperes a közvetlen és nyilvánvaló érdekelttsége körében arra hivatkozott, hogy az általa állított és az alperes által vizsgált piaci magatartás konkrét sértettje ő maga.

A II. r. alperesi beavatkozó a felperes perindítási jogosultságát és kereshetőségi jogát vitatta, utalt a Legfelsőbb Bíróság EBH 2004.1100. döntésére.

Az elsőfokú bíróság 7.K.34.398/2005/4. számú ítéletével a felperes keresetét ismét elutasította a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján, kötelezve a felperest, hogy az alperesnek 50.000 forint, az I. r. alperesi beavatkozónak 144.000 forint, és a II. r. alperesi beavatkozónak 156.000 forint perköltséget fizessen meg. Indokolásában az elsőfokú bíróság a Pp. 327.§-ának (1) bekezdése, az Ae. 3.§-ának (4) bekezdése, továbbá a Tpv. 69.§-ának (1) bekezdése alapján kifejtette, hogy ügyfélként a felperesnek a perindítási jogosultsága fennállt, míg jogi érintettsége azzal igazolt, hogy az általa kifogásolt piaci magatartás kifejezetten ellene irányult. Levezette, hogy ha az eljárás alá vont ügyfél az adott időpontban ugyanazon a piacon versenytársa a bejelentőnek, akkor a jogos és törvényes érdek nem kérdőjelezhető meg, az adott jogellenes piaci magatartás a piaci versenyt értelemszerűen torzítja, minden versenytársat objektíve érintve. Az ügy érdemét érintve rámutatott arra, hogy a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a bizonyítás a felperest terhelte, akinek az indítványára meghallgatott tanúk előadása a Tpv. 11.§-ának (1) bekezdése szerinti jogsértés megvalósítását továbbra sem igazolta. Utalt arra, hogy a közigazgatási iratok alapján tényszerűen megállapítható volt a beavatkozók részéről tanúsított nyomásgyakorlás a Cerbona Rt-re és a Drávotej Rt-re abba az irányba, hogy a felperessel a fennálló gazdasági viszonyt megszakítsák, azonban ezt a magatartást a Tpv. 5.§-a szerinti bojkottként látta értékelhetőnek, melynek megítélésére sem az alperes, sem a bíróság hatásköre nem terjed ki.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, továbbá az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy a széleskörű versenyfelügyeleti eljárásban beszerzett, és a bíróság által kiegészített bizonyítékok alapján a jogsértés megállapítható volt. Hivatkozott arra, hogy a tilalmazott magatartást részben a közvetett bizonyítékokkal, részben következtetések levonásával a szükséges mértékben igazolta.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, perköltség igénye nem volt.

Az I. r. alperesi beavatkozó az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes következtetései folytán.

A II. r. alperesi beavatkozó - ugyancsak helyes indokainál fogva - az ítélet helybehagyását kérte. Fenntartotta, hogy a versenykorlátozó magatartás tekintetében a bizonyítási eljárás nem vezetett eredményre, a bizonyítékok mérlegelését jogszerűen végezte el az alperes és az elsőfokú bíróság.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A§-ának (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátai között.

Az elsőfokú bíróság a felperes perindítási jogosultsága és keresetőségi joga tekintetében helytálló jogi következtetésre jutott - felsorakoztatott érveivel a másodfokú bíróság részben módosított indokolással értett egyet -, ugyanakkor a bizonyítékoknak a Pp. 206.§-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével, és a feltárt tényeknek a vonatkozó jogszabályokkal való egybevetésével okszerű következtetést vont le a jogsértés hiánya és az alperesi határozat jogszerűsége tekintetében.

A versenyfelügyeleti eljárás ügyfelének fogalmát a Tpv. 52.§-a határozza meg akként, hogy ügyfél az, akivel szemben hivatalból indult meg az eljárás, illetve a kérelmező (68.§), továbbá az, akire a kérelem vonatkozik. Az Áe. 3.§-ának (6) bekezdés h) pontja alapján a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról és a versenykorlátozásról szóló törvény hatálya alá tartozó ügyekben akkor kell alkalmazni az Áe. szabályait, ha jogszabály másként nem rendelkezik. A Tpv. 52.§-ában meghatározott ügyfél fogalom mellett tehát nem vehető figyelembe az Áe. 3.§-ának (4) bekezdése rendelkezése az ügyféli minőség tekintetében. Kizárja ezt a Tpv. 44.§-a is, mely szerint a versenyfelügyeleti eljárásban - eltérő rendelkezés hiányában - az Áe. 3.§-ának (4) - az ügyfél meghatározására vonatkozó - bekezdése nem alkalmazható. Ennek megfelelően téves volt az elsőfokú bíróság érvelésének azon része, amely az Áe. ügyfélfogalmán alapult.

Versenyügyben az alperesi hivatalból eljárások vagy a vizsgáló észlelése, vagy bejelentés alapján indulnak. A Tpv. 69.§-ának (1) bekezdése értelmében a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, e törvénybe ütköző magatartás észlelése esetén a Gazdasági Versenyhivatalhoz címzett bejelentéssel élhet az, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. A bejelentőt nem illetik meg az ügyfél jogai, és nem terhelik annak kötelességei. A bejelentő tehát a versenyfelügyeleti eljárásban nem ügyfél.

Mindezek folytán a perben felülvizsgált versenyügyben ügyfél a vizsgálat alá vont I. r. és II. r. alperesi beavatkozó és a Cerbona Rt. volt, a felperes pedig bejelentő volt és nem ügyfél.

A Tpv. 70.§-ának (1) bekezdése alapján a vizsgáló abban az esetben rendeli el a vizsgálatot, ha a közérdek védelme az eljárás lefolytatását szükségessé teszi. A közérdek, és nem a magánérdek védelme esetén elrendelt vizsgálatról való rendelkezés összefügg a Tpv. bejelentőt ügyfélnek nem minősítő rendelkezésével. A vizsgálat befejezésekor a vizsgáló jelentést készít, amelynek alapján az eljáró versenytanács a Tpv. 72.§-ának (1) bekezdése alapján vagy megszünteti az eljárást, vagy (ha indokoltnak tartja) további vizsgálatait rendel még el, végül határozatában ideiglenes intézkedéssel megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását, illetve elrendelheti a törvénybe ütköző állapot megszüntetését. Az alperes határozatában az eljárás megszüntetéséről is rendelkezett, amely a Tpv. 77. §-ának (1) bekezdés j) pontja alapján érdemi döntésnek minősül.

A bejelentő számára a Tpv. 69.§-ának (7) bekezdése abban az esetben biztosít - nemperes eljárás keretében - külön jogorvoslatot, ha az alperes a bejelentés beérkezésétől számított 60 napon belül úgy határoz, hogy a vizsgálat megindítása nem indokolt.

Az ügy érdemében hozott határozat elleni jogorvoslat formája a bírósági felülvizsgálat. A Tpv. 83.§-ának (1) bekezdése értelmében az ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálata - ideértve annak kiegészítését és a rendelkező részt érintő kijavítását is - a kézbesítésétől számított harminc napon belül keresettel kérhető a bíróságtól. A 84.§ szerint az eljáró

Versenytanács érdemi határozata ellen benyújtott kereset alapján indult bírósági eljárás során - a 83.§-ban meghatározott eltérésekkel - a Pp. XX. fejezete az irányadó.

A közigazgatási bíráskodás kiterjesztéséről szóló 1991. évi XXVI. törvénnyel módosított Áe. 72.§-ának (1) bekezdése, illetőleg a Pp. 327.§-ának (1) bekezdése értelmében az államigazgatási hatósági (közigazgatási) ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél kérheti, azaz perindításra az jogosult, akinek jogát vagy törvényes érdekét az eljárás alapjául szolgáló ügy érinti. A Tpvt. 44.§-a szerint azonban a versenyfelügyeleti eljárásban az Áe. 72.§-ának rendelkezései sem alkalmazhatók, ezért a Tpvt. 83.§-ának (1) bekezdése szerinti perindítás során a Pp. 327.§-ának (1) bekezdése alapján kell vizsgálni azt, hogy a keresettel élő felperest a perindítás jogosultsága megilleti, vagy sem.

A bíróságnak minden esetben vizsgálnia kell a közigazgatási eljárásban ügyfélként részt vett, avagy részt nem vett fél perindítási jogosultságát, illetve azt, hogy a fél a keresetben megjelölt jogszabálysértés vonatkozásában keresethetőségi joggal rendelkezik-e. A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának - a jelen eljárásban alkalmazandó - KK. 32. számú állásfoglalásában adott iránymutatás szerint a közigazgatási határozat felülvizsgálatát kérő felperes törvényes érdekeltiségének hiánya miatt, ha az már a keresetlevél alapján megállapítható, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül kell elutasítani. Ha azonban a felperes igényérvényesítési jogosultsága, keresethetőségi joga vitás, ebben az esetben a bíróságnak ítélettel kell döntenie a kereseti kérelem tárgyában.

A perbeli esetben a felperes a közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, a bejelentő státuszához igazodóan őt az ügyfél jogai nem illették és kötelezettségei sem terhelték. A felperes mint bejelentő a Pp. 327.§-ának (1) bekezdése alapján - jogi érintettsége okán - lehetett a per megindítására jogosult.

A perindítási jogosultság a közigazgatási perben azt jelenti, hogy a fél jogképességgel rendelkezik, és ha az ügy jogát vagy törvényes érdekét közvetlenül érinti - függetlenül attól, hogy a keresetet benyújtó fél a közigazgatási eljárásban ügyfél volt-e, illetőleg a határozat rá tartalmaz-e rendelkezést vagy sem - közigazgatási pert indíthat. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.176/2004/5. számú eseti döntésében kimunkálta, hogy a keresethetőségi, igényérvényesítési jogot megalapozó érdekeltiségnek közvetlennek kell lennie.

A felperes közvetlen jogi érdekeltiségét azzal indokolta, hogy a vizsgálat alá vont vállalkozások versenytársa, az általa megvalósulni vélt, és vizsgált magatartás konkrét sértettje ő maga.

A másodfokú bíróság a felperes perindítási jogosultságát igazoltnak találta, hiszen az érintett piacon, azonos időben a vizsgálat alá vont vállalkozások versenytársaként tevékenykedett, így a versenytársak esetleges versenyellenes (versenykorlátozó-, kizáró) magatartása elleni hatósági fellépés objektíve érinti jogát és a versenyjogi szabályozással védett (törvényes) érdekét. A felperes közvetlen és nyilvánvaló érdekeltiségét pedig az támasztotta alá - igazolva ezzel keresethetőségi jogát - , hogy a bejelentés alapján vizsgált magatartás a felperes ellen irányult, így ő a bejelentésben foglaltak kétséget kizáró igazolása esetén a közvetlen sértettnek minősülhetett volna.

A fenti indokok alapján osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a felperes perindítási jogosultsága és keresethetőségi joga tekintetében.

Az ügy érdemi megítélése körében a másodfokú bíróság - az elsőfokú bírósággal maradéktalanul egyetértve - azt emeli ki, hogy a felperest terhelte a Pp. 164.§-ának (1)

bekezdése alapján annak kétséget kizáró igazolása, hogy a bejelentésében foglalt versenyellenes magatartást az eljárás alá vont vállalkozások tanúsították. A bejelentésben foglaltak vizsgálatára nemcsak az alperes, de az elsőfokú bíróság is széles körű bizonyítási eljárást folytatott le és az ügyben érintett személyeket, vállalkozások képviselőit meghallgatta, a felperes bizonyítási indítványának a releváns körben eleget tett. A felperes állítását kizárólag a vele hozzátartozói és baráti viszonyban lévő - azaz objektív személynek nem tekinthető - tanúk nyilatkozatai támasztották alá, míg a többi, alperesi beavatkozói körbe tartozó és azon kívül eső - ezáltal érdektelennek tekinthető - tanú cáfolta. Mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság a tanúnyilatkozatok mérlegelésével állapította meg az ügy megítélése szempontjából releváns tényeket, a bizonyítékok mérlegelésének jogszerűségét cáfoló állításokat a felperes fellebbezésében sem hozott fel, és ilyeneket a másodfokú bíróság sem észlelt eljárása során, így az ítélet megváltoztatására és az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére lehetőséget nem látott.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése *alapján* az elsőfokú bíróság ítéletét - a perindítási jogosultság és a keresetösségi jog indokolása tekintetében pontosítva - helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesi beavatkozók másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a fellebbezési illeték viselésére. Az alperes perköltségigénnyel nem élt, e körben a másodfokú bíróság a határozathozatalt ez okból mellőzte.

Budapest, 2007. évi április hó 12. napján